

Rastislav Doboš (O sediacich prezidentoch)

□

Kto je človek? A ďalo čo je?

Že ho všetci jeho nápadníci tak chvália?

„**Je** to cirkus,“ ťažkal si chlapík v zamastených montérkach. Sedel na stoličke a ,čumel že čo‘. A fajčil. A zároveň si drhol čierne ruky špinavým pieskom. Nič nepomáhalo. „Krucí. Celý život presedieť na stoličke a čumieť že čo?“ Prevrátil do seba pivo.

„**Nie** cirkus, ale divadlo,“ naznačili poslanci. Zdalo sa, že sú dobrej vôle podiškurovať si s ľudom. „My tiež len sedíme na stoličkách a derieme sa dopredu. Ako všetci. Strašne to vrzgoce. Všetko je buď prehnité alebo nové. Alebo ani to. Ani to. Mal by si to poopravovať. Alebo pokaziť. Alebo ani to. Ani to.“

Chlapík v montérkach si presadol ku klavíru. „Radšej vám zahrám. Cé. To viem najlepšie.“ A zahral

Zabalení v balíku

Napísal Rastislav Doboš

Utorok, 20 Október 2009 14:26 - Posledná úprava Utorok, 27 Október 2009 16:35
